

Az alapeljárás felei

Felperes: Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL

Alperes: AMJ Meatproducts NV, Halalsupply NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Az Unió Alapjogi Chartájának ⁽¹⁾ 21. és 22. cikkére figyelemmel úgy kell-e értelmezni a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 9. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy egy olyan közösségi védjegy, amelyben egy arab szó a domináns, és egy olyan megjelölés, amelyben egy másik, de vizuálisan hasonló arab szó a domináns, összetévesztése veszélyének értékelése során a tagállamok hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságai megvizsgálhatják és figyelembe vehetik, sőt akár kötelesek megvizsgálni és figyelembe venni e szavak kiejtésbeli és jelentésbeli eltéréseit akkor is, ha az arab nem hivatalos nyelve az Uniónak és a tagállamoknak?

⁽¹⁾ HL 2000., C 364., 1. o.

⁽²⁾ HL L 78., 1. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2014. április 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AEEG kontra Antonella Bertazzi és társai

(C-152/14. sz. ügy)

(2014/C 194/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Alperesek: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Főszabályként – a változatlan és mind a határozott mind a határozatlan időre foglalkoztatott munkavállalók esetében teljesen azonos munkakörrel összefüggésben – az 1999/70/EK irányelv ⁽¹⁾ 4. szakasza (4) bekezdésének megfelelőnek tekinthető-e az a nemzeti jogi rendelkezés (a 2008. évi 112. sz. törvényrendelet 75. cikkének (2) bekezdése), amely teljes egészében kizárja a független hatóságoknál határozott idejű munkaszerződés keretében megszerzett szolgálati idő figyelembevételét az érintett munkavállalók olyan kivételes véglegesítése esetében, amelyre a más alkalmazottak által teljesítendő szigorúbb nyilvános versenyvizsgával nem teljesen azonos, de a betöltendő munkakör ellátására való alkalmasság megállapítása vonatkozásában az olasz alkotmány 97. cikke (3) bekezdésében előírtaknak mindazonáltal megfelelő kiválasztási eljárás keretében kerül sor?
- 2) a) Amennyiben megállapítást nyer, hogy az említett szabályozás a szóban forgó, határozott időre foglalkoztatott munkavállalók esetében nem felel meg a közösségi elveknek, fennállhatnak-e olyan objektív okok, amelyek eltérést engednek az említett munkavállalókkal szembeni, a határozatlan időre foglalkoztatott munkavállalókkal szemben tanúsítottal egyenlő bánásmód alól valamely „szociálpolitikai célból”, amely a jelen esetben a véglegesített munkavállalóknak a közalkalmazotti jogviszony létesítéséhez szükséges nyilvános versenyvizsga általános szabálya (az alkotmány említett 97. cikkének (3) bekezdésében előírt – a törvényi kivételeket, úgy mint a jelen ügyben az egyszerű kiválasztási eljárás teljesítését lehetővé tevő kivételt nem érintő szabály) alapján már státuszban lévő munkavállalókéval megegyező besorolása elkerülésének szükségességét jelenti, valamint ezen okok – ahogy azt a Bíróság már a [C-393/11. sz. ügyben] 2013. március 7-én hozott végzésének 47. pontjában megállapította – az arányosság elve alapján fennállnak e abban az esetben, ha a határozott időre foglalkoztatott, majd véglegesített munkavállalók kizárólag személyre szabott, párhuzamosan nyújtandó és nem újraértékelhető személyi juttatást kapnak, és a fizetési fokozatokban történő további rendes előrehaladás, valamint a magasabb munkakör betöltésének lehetősége megszűnik?

- b) Ellenkező esetben, amennyiben egyszer megállapításra került a meghatározott munkakörök betöltésére való alkalmasság, a munkakör megfelelő ellátására vonatkozóan a fizetési fokozat és a magasabb munkakör megállapítása érdekében elvégzett időszakos értékelések az előrelépés érdekében teljesítendő további vizsgával együtt anélkül helyreállíthatják-e a véglegesített és a nyilvános versenyvizsgát sikeresen teljesítő munkavállalók helyzete közötti megfelelő egyensúlyt, hogy az előbbieket tekintetében ki kellene zárni a szolgálati idő és a fizetési fokozat figyelembevételét (az utóbbiak számára ezáltal ugyanakkor semmilyen jelentős előnyt nem biztosítva az AEEG nél alkalmazott, korábbiakban leírt előrelépési rendszerben), ami azzal a következménnyel jár, hogy a jelen ügyben a különös helyzetben fennálló szóban forgó munkafeltételek tekintetében nem állnak fenn az 1999/70/EK irányelvtől való eltérést lehetővé tevő objektív okok az objektivitás és az átláthatóság előírt szempontja alapján?
- 3) Mindenesetre, amint az levezethetőnek tűnik a 2013. március 7-én hozott végzés 47. és 54. pontjából, anélkül szükséges-e tehát minden esetben elismerni a korábban szerzett szolgálati idő figyelembevétele teljes kizárásának aránytalan és hátrányosan megkülönböztető jellegét (ami azzal a következménnyel jár, hogy az említett, releváns nemzeti szabályozás alkalmazását mellőzni kell), hogy megszűnne a versenyvizsgát sikeresen teljesítő munkavállalók helyzete védelmének elvárt követelménye, nem érintve a hatóság körültekintő értékelése keretében elfogadásra kerülő intézkedéseket („bónusz” vagy a versenyvizsgát sikeresen teljesítő munkavállalóknak nyújtott kivételes elismerés formájában, a magasabb munkakör betöltésére történő kiválasztás keretében, illetve más, a nemzeti hatóságoknak a saját szervezetük szervezésére vonatkozó mérlegelési jogkörébe tartozó eszközökkel)?

(¹) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.)

**A Raad van State (Hollandia) által 2014. április 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem
– Minister van Buitenlandse Zaken kontra K és A**

(C-153/14. sz. ügy)

(2014/C 194/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Minister van Buitenlandse Zaken

A fellebbezési eljárásban ellenérdekű fél: K és A

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a) Értelmezhető-e úgy a „beilleszkedéssel kapcsolatos intézkedéseknek” – a családgyesítési jogról szóló, 2003. szeptember 22-i 2003/86/EK tanácsi irányelv (HL L 251., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 224. o.) 7. cikkének (2) bekezdésében szereplő – fogalma, hogy a tagállamok illetékes hatóságai előírhatják a családgyesítő családtagja számára, hogy azt megelőzően, hogy e hatóságok e családtagnak beutazási és tartózkodási engedélyt adnának ki, e családtag igazolja, hogy a közös európai nyelvi referenciakeretben a modern idegen nyelvek tekintetében megállapított A1 nyelvtudási szintnek megfelelő szinten ismeri az adott tagállam hivatalos nyelvét, és rendelkezik az adott tagállam társadalmára vonatkozó alapvető ismeretekkel?
- b) Jelentősséggel bír-e az e kérdésre adandó válasz szempontjából az, hogy amennyiben a családtag nem igazolta, hogy valamely szellemi vagy testi fogyatékoság miatt tartósan képtelen a beilleszkedési vizsga letételére, az 1. a) kérdésben említett kötelezettséget tartalmazó nemzeti szabályozás szerint az Európai Bizottság családgyesítési jogról szóló, 2011. november 15-i zöld könyvében (¹) ismertetett arányossági vizsgálat keretében is csak akkor nem utasítható el a beutazási és tartózkodási engedély iránti kérelem, ha egészen különleges személyes körülmények együttes fennállása indokolja annak feltételezését, hogy a családtag tartósan képtelen teljesíteni a beilleszkedési feltételeket?
- 2) Az említett zöld könyvben ismertetett arányossági vizsgálatra tekintettel ellentétes-e a 2003/86/EK irányelv és különösen az irányelv 7. cikke (2) bekezdésének céljával, hogy azon vizsgáért, amelynek útján megállapítják, hogy a családtag teljesíti-e az említett beilleszkedési feltételeket, minden egyes vizsga letételkor 350 eurót, a vizsgafelkészítő csomagért pedig egyszeri 110 eurót kell fizetni?

(¹) COM(2011)735 végül.